

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 320/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 165/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 165/2003.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Ide o konanie, ktoré začalo podaním žaloby na Okresnom súde v Žiline podanej dňa 20. 02. 2002 ako PODĹŽNICKA ŽALOBA, sp. zn.: 23C/83/02, zákony sudca Mgr. M. Š. toto konanie zmaril zjavným korupčným spôsobom.

Sťažovateľ nevyužil opravný prostriedok, pretože pozná ZMAFIANIZOVANÝ KRAJSKÝ SÚD V ŽILINE, lebo bol presvedčený, že pred odvolacím súdom neuspeje pre vnútornú korupciu v justícii.

Preto sťažovateľ radšej podal novú žalobu „o zaplatenie 280.000,- Sk plus prísl.“ dňa 16. 12. 2003 na tom istom súde z dôvodu, aby zabránil premlčaniu veci, čo by Krajský súd nečinnosťou dosiahol.

Okresný súd v Žiline... ignoruje Nálezy Ústavného súdu ale aj Európskeho súdu...

Sťažovateľ žiadal už dávno v minulosti ZNALECKÉ GRAFOLOGICKÉ POSÚDENIE...

Znalecké grafologické posúdenie nie je stále vykonané, hoci je rozhodujúce..., sudkyňa takto bráni ukončeniu veci. ...

Výsledkom KLAMSTIEV a JUSTIČNÝCH MACHINÁCIÍ je, že vec je stále neukončená a sťažovateľ sa na tom ničím nepodiela.»

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd v Žiline v konaní 13C/165/2003 porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru. ...

Ústavný súd prikazuje Okresnému súde v Žiline konať bezodkladne a bez ďalších prieťahov vo veci 13C/165/2003.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu po ukončení znaleckého konania obviniť A. B. z trestného činu - KRIVEJ VÝPOVEDE a MARENIE SPRAVODLIVOSTI a to bezodkladne podať trestné oznámenie. ...

Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 6.600 EUR za prietahy 6-rokov a 6-mesiakov plus trovy na advokáta a trovy konania, v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu. ...

Ústavný súd zakazuje Okresnému súdu v Žiline vyplatiť odmenu advokátke JUDr. A. A., pre jej komplikovanie veci a spôsobovanie zbytočných prietahov. ...

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Žiline podať proti znalcovi z odboru grafológ - Bc. M. N.,... T. pre neprebratie doporučenjej zásielky - zmluvu o postúpení pohľadávky za účelom vyhodnotiť podpis A. B., podnet na vylúčenie zo zoznamu znalcov. ...

*Okresný súd v Žiline je povinný ukončiť vec 13C/165/2003 do konca roka 2010, ak sa tak nestane musí Okresný súd v Žiline zaplatiť D. B. sumu 280.000.*Sk = 9.295 EUR plus úroky z omeškania ročne vo výške 17.6 % z dlžnej sumy od dňa 01. 01. 2001 do zaplatenia.“*

V závere sťažnosti sťažovateľ „namieta a odmieta konanie v tejto veci takých nezodpovedných lotrov - sudcov ako je senát sudcu – politika... senát lotra..., podvodníka... a predsedu lotra..., ktorí nedokážu byť objektívni, nezaujatí a nezávislí. Žiadam, aby túto sťažnosť riešila..., jedna upratovačka a jeden člen justičnej stráže, ktorí dokážu byť kompetentní nezaujatí a nezávislí, na rozdiel od sudcov Ústavného súdu, ktorí keď sú zažalovaní zneužijú svoje postavenie a neprídu na súd, aby objasnili svoje KLAMSTVÁ, PODFUKY a porušovania ústavných práv!!!“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 165/2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti na adresu okresného súdu a krajského súdu uviedol:

„Ide o konanie, ktoré začalo podaním žaloby na Okresnom súde v Žiline podanej dňa 20. 02. 2002 ako podlžnícka žaloba, sp. zn.: 23C/83/02, zákonný sudca Mgr. M. Š. toto konanie zmaril zjavne korupčným spôsobom.

Sťažovateľ nevyužil opravný prostriedok, pretože pozná zmafianizovaný Krajský súd v Žiline, lebo bol presvedčený, že pred odvolacím súdom neuspeje pre vnútornú korupciu v justícii. ...

Výsledkom klamstiev a justičných machinácií je, že vec je stále neukončená a sťažovateľ sa na tom ničím nepodieľa.“

Na adresu sudcov ústavného súdu sťažovateľ uviedol: *„namieta a odmieta konanie v tejto veci takých nezodpovedných lotrov - sudcov ako je senát sudcu – politika... senát lotra..., podvodníka... a predsedu lotra..., ktorí nedokážu byť objektívni, nezaujati*

a nezávislí. Žiadam, aby túto sťažnosť riešila..., jedna upratovačka a jeden člen justičnej stráže, ktorí dokážu byť kompetentní nezaujatí a nezávislí, na rozdiel od sudcov Ústavného súdu, ktorí keď sú zažalovaní zneužijú svoje postavenie a neprídu na súd, aby objasnili svoje KLAMSTVÁ, PODFUKY a porušovania ústavných práv!!!“

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu obsahuje urážlivé výroky na adresu okresného súdu, krajského súdu, sudcov ústavného súdu, ako aj na adresu konkrétneho sudcu okresného súdu so snahou dehonestovať súdnictvo v Slovenskej republike.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 1 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky, hrubo uráža celý súdny stav, a to v rozpore s princípmi zachovávanía úcty k ústavnému súdu a sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

Ústavný súd pripomína, že sťažovateľ má naďalej právo podať sťažnosť na priet'ahy v konaní súdu, pokiaľ na to zvolí prostriedky kompatibilné s etickými prostriedkami.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2010